

Наші-атъ сўмъ не може да постігне ѿбразъ атъ за рожденіе то на Сына Божія, не може да постігне и ѿбразъ атъ эза исходеніе то на Духа Святаго. Тогѡ ради вѣрбамъ простиш безъ испытаніе, и покорѣбамъ се-беси съ глагочайше благоговѣніе на Творицата ѿ Го-га йстина. Това є єдно и изъ наї скрытыи тайнства; єваче слово то Божіе ны оувѣрлва въ това съ силы доказательства. Креющими сѧ "Во Имя Отца, и Сына, и Святаго Духа. ., (Инѣв: кѣ. 19.) Когда то сѧ креющими Спаситель, свидѣтельствовалъ Отечъ небесный за единороднаго своего Сына, (кото сършилъ дѣло то за наше то спасеніе на землѣ та) и Духъ Свя-тый въ видѣ голубинѣ сливалъ, и покрывалъ го съ своею ѿсѣненіе (Инѣв: Г. 16—17.) Въ благовѣстіе то ѿ Иоанна (Глаг: вѣ. 26.) Дума Спаситель, "Е-гда же приидетъ сущийшиль, егоже исконлю вѣмъ ѿ Отца, Духъ истины, иже ѿ Отца исходитъ, той свидѣтельствуетъ и мнѣ. ., ище же и въ мнѣ драгы мѣстѣ на сѧ: Писаніе, то есть въ Ветхѣ-атъ и Невѣ-атъ забѣти, ѩдабася Сынъ Божію и Святомъ Духу това имѧ, Честь, Превъздрость, Сила, и драги свой-ства, кото сѧ приличны единомъ Божи. Прочее не требба дасѧ чудимъ, какъ таа высока тайна не є съ-воимъ браздмителна на наші-атъ слабъ разумъ: по-неже наше то познаніе и браздмение толико сѧ ѿгра-дены съ тѣсны предѣлы, што требба да речемъ съ Соломона това, "И єдвѣ раздмѣваемъ, иже на зе-млї, и иже въ рѣкахъ ѿбрѣтаемъ съ трудомъ: а иже